

ROČNÍK I.

ČÍSLO 2

ŘÍJEN 2011

Na úvod

Vážení spoluobčané,

dovolte, abychom využili možnosti úvodníku druhého čísla našeho Semínského zpravodaje a seznámili Vás v krátkosti s úkoly, které v současnosti stojí před Obecním úřadem a zastupitelstvem, a zároveň Vás informovali o aktualitách v obecním dění.

Začátkem října byla dokončena celková oprava předsíně místního kostela Sv. Jana Křtitele. Původně mělo jít pouze o výměnu zárubní a dveří kostela, ale po konzultaci se zástupci památkové péče bylo nutno přistoupit k rozsáhlejšímu stavebnímu úpravám, včetně opravy klenby a štítu předsíně, dále opatření k zpevnění obvodového zdiva a k zabránění průniku dešťové vody do objektu. Celkové náklady jsou v tuto chvíli odhadovány na 100.000,- Kč. Na financování této akce se podílíme společně s majitelem objektu, tedy Římskokatolickou farností Kladruby nad Labem, zastoupenou administrátorem excurrento Mgr. Lubomírem Pílkou a Pardubickým krajem, který přispěl částkou 30.000,- Kč.

Jeden z nejdůležitějších úkolů letošního roku je bezesporu výměna střešní krytiny na obecní budově na návsi, kde se nachází hasičská zbrojnice. I tyto práce jsou částečně kryty z prostředků Pardubického kraje v rámci Programu obnovy venkova. Ze stejných zdrojů budeme žádat dotace i na příští rok. Rádi bychom je využili na zkvalitnění místních komunikací. Byly zahájeny práce na přípravě projektu řešení vodního režimu v oblasti „Cháravka“, na který chceme navázat studii vodního režimu pod jižní částí obce, kde voda podmáčením znehodnocuje zahrady.

Limitem rozletu našich přání a představ o rozvoji obce je napjatá finanční situace. Na rozsáhlejší investiční akce v současnosti nemáme prostředky. Naším cílem je pomocí úsporných opatření stabilizovat rozpočet letošního roku a zároveň s napětím očekáváme schválení novely zákona o rozpočtovém určení daní v navrhovaném znění, které by rozpočtům malých obcí přineslo výrazné navýšení finančních prostředků.

Ještě jedna věc nám leží na srdci. Není žádným tajemstvím, že ne všichni zastupitelé projevují zájem o týmovou spolupráci. Jsme zástupci voleni vámi, občany Semína, a naším úkolem je najít společnou řeč i přes názorové rozdíly a osobní nevhodnost.

Je tu ale naděje, že se věci začínají obracet k lepšímu. Na srpnovém veřejném zasedání došlo k sloučení dvou komisí, které do té doby pracovaly samostatně. V případě Komise pro rozvoj obce až příliš samostatně, takže vážla komunikace mezi vedením obce a zmíněnou komisí. Tato situace by se měla nyní změnit, neboť v této nově vzniklé Komisi pro rozvoj a životní prostředí je prostor pro diskuzi a následné řešení vzniklých situací, a současně též pro rozdělení úkolů mezi všechny členy komise, a tím i jejich zapojení do společné práce pro obec. Dřívější skupinky by měl nahradit silný tým. Bylo by to tak dobře pro všechny občany, kteří v Semíně žijí a mají Semín rádi.

Jaroslav Trubač – starosta

Josef Kratochvíl – místostarosta

Náš rozhovor s předsedou Komise pro rozvoj obce a životní prostředí Václavem Kalouskem

Jako zastupitel nejsi úplný nováček (V.K. byl zastupitelem v období 1990-1994), nicméně, od té doby uplynulo již něco času. Rád bych tě požádal o porovnání tvého předchozího působení s tím současným?

Na OÚ jsem nastoupil v porevoluční době. Zastávám názor, že nestačí jenom mluvit, případně kritizovat, ale každý by měl něco zkusit udělat a pokusit se situaci, s kterou nesouhlasí, řešit a změnit. Navíc jsem u toho chtěl být. Všichni jsme se učili nové věci a vyrovnávali se se situacemi, se kterými jsme neměli žádné zkušenosti. Do dalšího volebního období jsem už ale nekandidoval. V zimě roku 2009 jsem byl osloven panem Bartákem, zda bych se opět nechtěl účastnit kandidatury do komunální politiky. Souhlasil jsem a poté jsem se stal členem zastupitelstva. Některá témata se řešila v mém minulém období a řeší se dodnes. Stablním tématem je obecní hostinec.

V mém mezidobí byly dokončeny a nově zrealizovány rozsáhlé investiční akce - vodovod, plyn a kanalizace, cesta ke hřbitovu, které si vyžádaly velké finanční náklady. Díky těmto projektům, které byly nezbytné a naši obec velice pozvedly, se naopak nyní potýkáme s nedostatkem finančních prostředků. Předchozím zastupitelům za tyto akce patří poděkování. Jsme tedy vázáni tím, na co máme a na co ne. Je to úplně stejné, jako v každé běžné domácnosti, v tom není s obcí rozdíl. Při svém slibu na ustavujícím zasedání OZ jsem slíbil, že budu pracovat pro blaho obce. Při jednáních OZ s některými věcmi nemám zkušenost a nevím, proto se zeptám nebo sdělím svůj názor. Protože jenom tím, že budeme spolu všichni komunikovat, snažit se přispět problém vyřešit a podílet se na prospě-

chu obce, můžeme dojít k nějakému výsledku. Pokud mohu něčím pomoci a něco umím, tak pomohu. Jinak to je ztráta času.

Původně jsi v novém zastupitelstvu začínal jako předseda samostatné Komise pro životní prostředí. Jsem přesvědčen, že to byla šťastná volba a také ses do práce pustil s velkou chutí a na místní poměry až nezvyklou důsledností. Mohl by ses s námi rozdělit o svoje postřehy z této oblasti?

Můj názor a představu o uspořádání OZ jste měli možnost slyšet a vidět na veřejných zasedáních. Ze všech oblastí, které OZ řeší, mám asi k ŽP nejbližší. Nevím, jestli mé zvolení předsedou KŽP byla šťastná volba, ale jak jsem řekl v předešlé odpovědi, v zásadě není rozdíl mezi domácností a obcí. Máme-li doma nepořádek - uklidíme, dluží-li nám někdo, snažíme se své peníze získat zpět... Když doma uklidíme, na zahradě ořežeme větve, posekáme trávu, do kuchyně dáme nové obklady, tak proč ty odpady vysypeme do jiné domácnosti? Obce!

Pak v Opatovickém kanálu plavou lahve, ať už skleněné nebo pet lahve, tráva, větve, prkna. To samé plave v Kladrubské struze pod naší zahradou. Proč je vysypaná posekaná tráva a naházené větve v propojce mezi Velkou Jalůvkou a Opatovickým kanálem? V téže ulici se do Opatovického kanálu sype popel z kamen, házejí ostříhané růže a shrabané listy. Zelené kachlíky z kuchyně či koupelny se objeví vysypané na skládce zeminy směrem k Labi? Na skládce větví v Polábku jsou vyházeny koberce, záchodové mísy, vysavače, kočárky, okna, pneumatiky, komunální odpad. Přitom s tím vším musíte jet okolo obecního sběrného dvora a lze si domluvit, že Vám bude odceněn! Prosím chťějte a udělejte malinko navíc. Chválím Vás za třídění plastů, ale slápněte prosím na pet lahve. Víc se jich do kontejneru vejde a obec, tím pádem i my všichni, z toho budeme mít prospěch.

Když někdo neplatí své závazky za pronájem čehokoli, nebo za svoz komunálního odpadu, měl by mít sám snahu je uhradit, případně se domluvit na splátkovém kalendáři. Myslím si, že jakékoli vymáhání končící třeba exekucí je poslední a krajní řešení. Každý chce své získat zpět - tedy i obec.

Udržování pořádku by mělo být všeobecným zájmem, ať na vlastním majetku, tak i ve svém okolí. V pískovně si naše mládež - děti některých z nás - udělala „party“. Můj syn to tam byl uklidit a přinesl plný pytel odpadků, včetně lahví od alkoholu. Mohly si po sobě uklidit. Když jdu na houby nebo se jedu projet na kole, tak vozím domů odpadky. Není to proto, že by to byl můj koníček, ale vadí mi je vidět porůznu poházené. Proč na autobusové zastávce u Hasičské zbrojnice, jsou poházené odpadky a oharky a je poplivaná? Hodně je dáno výchovou dětí, přístupem nás dospělých a vztahem k tomu, co vybudoval někdo jiný. Doufám, že se to postupně změní k lepšímu.

Na srpnovém veřejném zasedání obecního zastupitelstva bylo odhlasováno sloučení

dvou komisí, a to Komise pro životní prostředí a Komise pro rozvoj obce. Já osobně si myslím, že to byl krok správným směrem a mohl by vést ke sjednocení jisté dvojkolejnosti, která nastala v průběhu prvního pololetí letošního roku. Předsedou této sloučené komise jsi se stal Ty. Mohl bys nám naznačit svoje představy o organizaci práce této komise a naznačit její hlavní cíle v časovém horizontu jednoho či dvou let?

Jako nezávislý kandidát dříve i nyní – být na kandidátce ČSSD – jsem navrhl zachování současného stavu komisí. Byl jsem přehlasován, zda to byl krok správným směrem si nejsem jist. Nejsem ani žádný „vizionář“, ani skvělý manažer. Nějakou tuto vlastnost by předseda Komise pro rozvoj obce měl mít. Zachování současného stavu jsem navrhoval i z důvodu, jaké osobní možnosti i potřebný čas k dané funkci mám. Na tyto otázky odpovídám 17. 9. a v týdnu od 19. 9. mám v plánu obě sloučené komise svolat a vzájemně se domluvit na činnosti. Věřím a doufám, že všichni členové budou spolu komunikovat a snažit se přispět a pracovat na cíli, na kterém se shodneme. Toto je taková všeobecná odpověď, ale za sebe bych raději dokončil a dobudoval okolí cesty ke hřbitovu, okolí zvonice, opravy místních komunikací a starý obecní úřad. Budeme se zabývat i problémem co s pastvinou mezi kravínem a mysliveckou chatou, bez ohledu na to, jak to budeme nazývat.

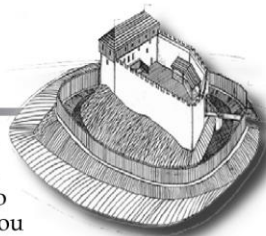
Co bys chtěl vzkázat občanům naší obce, ať už těm takřikajíc „trvale ušedlým na svých gruntech“, jak se dříve říkávalo, a nebo i těch, kteří do Semína přijíždějí za rekreací, či třeba i jenom z čiré nostalgie?

Semín se mi líbí a rád v něm bydlím. Jenže to není všechno jednoduché a bez peněz to nejde. Předchozím zastupitelům můžeme děkovat za to, co dokázali a za pár let uvidíme, jestli někdo poděkuje nám. Podle mého je komunální politika o ochotě a spolupráci lidí, kteří našli odvahu do toho jít, přestože je to nevděčné. Vám, našim spoluobčanům, rekreatantům a hostům, bych přál, aby se Vám v Semíně dobře bydlelo a žilo. Nezapomeňte prosím, že všechno stojí peníze a práci. Važme si jí, važme si přírody, chovejme se k ní šetrně a uctivě, dopřejme i zvěři v lesích a na polích klid k životu. K sobě se netočme zády, nedusme se pálením plastů a mokrého listí, neobtěžujme se nadměrným a zbytečným hlukem. Dodržujme i určitá nepsaná pravidla.

Na úplný závěr Vám povím dvě rčení, která říkám dodnes i svým dětem: „Co nechceš, aby jiní činili tobě, nečiň ty jim“, a potom také: „Vyndej trám z oka svého a pak hleděj třísku v oku přítele.“

Z historie Semína 2.

Ve středověku stávala v Semíně tvrz. Toto konstatování je podloženo pouze písemnou zmínkou v kupní smlouvě mezi Janem Zdechovským ze Sekyřic a Vilémem z Pernštejna z roku 1497, která zmiňuje, mimo jiný majetek, rov-

něž „tvrz pustou, ves celou, v Kladrubkách dvůr kmetčí, pustý s dědinami, s Labem, jezerem...“.

Fantazie umí čarovat. Můžeme si vysnit tvrz, dřevěné palisády, příjezdovou cestu od západu po hřebeni písečné semínské duny, kopané příkopy, možná věž... no, dobře... věžičku... nebo taky ne... ale něco vyvýšeného tam určitě bylo... třeba vikýř... a nebo holubník.

Možná byla tvrz kamenná! Kdo ví, nezůstalo z ní téměř nic. Kámen byl zcela jistě použit na počátku 16. století na stavbu renesančního zámku, který zde nechal vystavět Vilém z Pernštejna.

Původní tvrz se nacházela poněkud západněji od dochované budovy zámku a pivovaru, údajně na parcelách domů číslo 20 a 69 a zbyly prý z ní pouze sklepy za číslem 56. O tom, zda se nějaké pozůstatky přeci jenom dají nalézt, by nám nejlépe mohli říci sami majitelé zmíněných pozemků. Budeme je muset požádat, zda by nemohli provést nějakou zkušební sondu na svých zahradách, a nevykopali by nám do našeho budoucího muzea nějaký ten středověký meč... a nebo do naší současné pokladny hrnc zlatáků.

Prvním historicky doloženým majitelem tvrze byl za vlády Karla IV. Heřman ze Semína. Právě jeho se týká vůbec první dochovaná písemná zpráva o Semíně z roku 1339. Jeho bratr Přechek vlastnil tvrz v Chomuticích na Jičínku.

V roce 1379, vládne na semínské tvzi Mikuláš Tatka ze Semína, který se stává patronem zdejšího kostela. Na konci 14. století je několikrát v historických pramenech zmiňován Jan Sirotek ze Semína, ale ten byl majitelem tvrze v Žehuni. Současně s ním byla majitelkou Semína Anna ze Slatinek, jinak z Rychnova, a to od roku 1398 sama, a později, od roku 1402 spolu se svým synem Janem ze Slatiny, který se předtím psal z Valečova a do roku 1414 užíval příjmení Bartoš. Tento rod byl rozšířen na Hradecku a Boleslavsku.

V období husitských bouří se stalo něco, co způsobilo, že od této doby tvrz pravděpodobně nikdo na stálo neobýval a objekt postupně pustnul. Po zklidnění poměrů získal semínskou tvrz a celé panství rod Hanykěřů, kteří se ještě psávali „ze Semína nad Labem“. Ti vlastnili naši obec do sedmdesátých let 15. století. Zda zde i sídlili, těžko říci.

Kolem roku 1480 držel tvrz i obec Jan Kapoun ze Smiřic a ten ji postoupil své dceři Anně. Na tohoto majitele zůstala v semínském kostele památka ve formě náhrobního kamene, který je nyní umístěn v předsíni kostela.

Od Anny koupil Semín Jan Zdechovský ze Sekyřic. Ten, roku 1497, prodal všechno tento majetek již zmiňovanému mocnému pánu a sousedu Vilémovi z Pernštejna, tehdy novému majiteli kunětickohorského panství se sídlem na pardubickém zámku, a to za 300 kop českých grošů. Tímto aktem se Semín stal součástí druhého největšího panství, které se v první polovině 16. století nacházelo na území Čech a tímto nastalo v historii snad nejvýznamnější období naší vsi, kdy se semínský zámek stal sídlem správy západní části velkého panství Pernštejnů.

ms

Proč byla zrušena Komise pro rozvoj obce?

Komise a její složení bylo schváleno ustavujícím zasedáním obecního zastupitelstva dne 13.11.2010. Zastupitelstvu obce byla 15.12.2010 předložena pracovní náplň komise vycházející z volebního programu kandidátky ČSSD, která jako jediná voličům představila hlavní priority a jejich plnění v příštích čtyřech letech. Členové komise se pravidelně scházeli a zastupitelstvo seznamovali s následujícím plněním stanovených úkolů:

- K zabezpečení souladu zákona o územním plánování a stavebním řádu, komise zpracovala a předložila zastupitelům metodický pokyn a harmonogram realizace nové územní a plánovací dokumentace s předchozím projednáním na Krajském úřadě Pardubického kraje i za účelem poskytnutí finanční podpory na tuto akci ve výši 75 %. Dále byla iniciátorem toho, že si i ostatní zastupitelé všimli nutnosti podniknout potřebné kroky ke splnění tohoto úkolu.

- Komise předložila zastupitelstvu návrh směrnice včetně příloh, která reaguje na novelu zákona o veřejných zakázkách pro 2011 (lhůty v zadávacím řízení po novele, změny v jednotlivých zadávacích řízeních, zásadní změny v kvalifikaci, nové uveřejňovací povinnosti apod.) v podmínkách obce. Směrnice byla některými zastupiteli odmítnuta – přesto byly následně zásady využity při výběru zhotovitele nové územní a plánovací dokumentace.

- V oblasti oprav a rekonstrukcí infrastrukturního a jiného majetku komise zajistila finanční podporu z prostředků Krajského úřadu Pardubického kraje na opravu místního kostela v objemu 30 tis. Kč a hasičské zbrojnice 100 tis. Kč.

- Ve spolupráci s paní Janou Novákovou a panem Josefem Novákem byla zajištěna oprava místní komunikace v Olšině a dále se bude pokračovat ve spolupráci s Povodím Labe, a.s. ve vybudování klidové a odpočinkové zóny této lokality.

- Na písemnou žádost a osobní jednání zástupců komise, byla dne 30.8. 2011 písemně potvrzena náměstkem hejtmana Pardubického kraje rekonstrukce silnice III/3229 v úseku Semín – Břehy v následujících krocích:

a) v průběhu roku 2012 bude pro tuto rekonstrukci zajištěn investiční záměr včetně dendrologického posouzení lipové aleje, projektová dokumentace na silnici a rekonstrukci propustku na této komunikaci,

b) investiční akce bude zařazena do plánu roku 2013 o předpokládaných rozpočtových nákladech 15 mil. Kč,

- V rámci odvodnění podmaččených obecních pozemků „Optimalizace vodního režimu na pozemcích v lokalitě „Cháravka“ s protipovodňovým opatřením. Komise opět zajistila finanční podporu z prostředků Krajského úřadu Pardubického kraje na projektovou dokumentaci pro územní řízení v objemu 55 tis. Kč. Komise má k dispozi-

ci studii komplexního řešení této lokality, včetně financování, bohužel dle získaných informací se problematika řeší nestandardně mimo komisi a zastupitelstvo obce.

- Na úseku rozvoje venkovského bydlení a budování inženýrských sítí navrhovala komise možnosti zainvestování těchto lokalit, opět naše návrhy neuspěly.

Složení komise: Josef Kratochvíl, Bohuslav Devera, Jan Vítek – odstoupil z funkce zastupitele, Miroslav Novák, Ing. Milan Barták, Václav Vosáhlo – odstoupil z funkce zastupitele a člena komise.

Dosavadní výsledky práce komise zastupitelstvo obce na veřejném zasedání dne 24.8. 2011 níže jmenovanými zhodnotilo jedním slovem jako nedostatečné a následně bylo navrženo zrušení komise.

Pro zrušení komise hlasovali: JUDr. Bezdíček (KSCM), paní Stráníková (ČSNS), pan Smolík (ČSNS), pan Trubač (KSCM) a pan Kratochvíl (KSCM).

Myslím, že obyvatelé obce pomalu, ale jistě ztrácejí příležitost využít určité schopnosti a možnosti některých svých spoluobčanů ve prospěch naší obce. Je s podivem, kam až se dá zajít, když se 13.11.2010 nenašel kompromis, chuť a vůle spolupracovat. Zamyslel se někdo, nebo zeptal se někdo našich kolegů, proč odstoupili z funkcí zastupitelů?

Ing. Milan Barták - zastupitel

Prohlášení

Dne 8.6.2011 na veřejném zasedání Obecního zastupitelstva pan Trubač prohlásil, že členové Komise pro výstavbu na svých schůzkách plánují likvidaci některých zastupitelů. Poté zasedání ukončil, aby nebyla možnost obrany.

Jako člena dnes již neexistující komise se mě toto prohlášení dotklo. Proto volím tuto cestu svojí obhajoby. Prohlašuji, že jsem neplánoval likvidaci žádného zastupitele, a nikdy toto nebylo na programu schůzek Komise pro rozvoj obce.

Na těchto schůzkách jsem hovořil například o rozbitých lavičkách u akvaduktu a před pivovarem a navrhl jsem řešení, ale toto nikde nezaznělo, natož aby byl tento návrh projednáván. Zazněly také jiné návrhy, ale i kritika (nevíme například, proč ke stavebním parcelám u fotbalového hřiště není počítáno s vodovodním řadem společnosti VaK, ale chystá se připojení na kladubský vodovodní řad, vždyť na zhotovení přípojky od VaKu by se tato společnost finančně podílela a konečně, s tímto řešením bylo počítáno i v minulosti). Proto byla komise zrušena a likvidace zastupitelů byla k tomu pouze záminkou.

Nakonec bych chtěl citovat jednu větu, kterou jsem nedávno četl: „Nejvíce nenávidí, kdo by měl být nejvíce vděčný.“

Bohuslav Devera - zastupitel

O kácení starých stromů

Blíží se konec vegetačního období a brzy znovu zaúpí řetězy motorových pil v rukou natěšených amatérských dřevorubců. V tuto dobu je dobré si připomenout zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.

Obecní úřady jsou orgánem příslušným podle ustanovení §76 odst. 1 písm. a) zákona k povolování kácení dřevin rostoucích mimo les. Kácení starých stromů je sporným momentem snad v každém městě a vesnici. Vždy se najdou argumenty pro a proti. Na jedné straně strom svým pádem nebo pádem suchých větví ohrožuje majetek, zdraví a třeba i životy v případě vichřic, na straně druhé, každé skácení starého stromu mění vzhled krajiny. Najednou je naše důvěrně známé okolí jiné než bývalo, a protože strom má většinou na všechno více času než člověk – asi proto, že stojí na místě a nikam se nežene – tak tu krajinu pro nás změní již navždy.

Ale existují i jiné argumenty, které bezhlavě kácení starých stromů problematizují a dokonce mohou přivést horlivého milovníka motorových pil do konfliktu se zákonem.

Je totiž důležité si uvědomit, že pokácením starého stromu nemizí z krajiny pouze onen strom, ale je nenávratně zničeno i „obydlí“ širokého spektra vzácných nebo dokonce zákonem chráněných ptáků, savců, ale také mnoha druhů bezobratlých živočichů, především brouků. Zde je situace ještě složitější vzhledem k jejich specifickému vývoji (různá stadia vývoje), často omezeným migračním schopnostem apod. Mnohé druhy bývají vázány na jeden konkrétní druh dřeviny a to ještě určitého stáří (stupně rozpadu). Neuvážené pokácení jednoho stromu může znamenat likvidaci celé lokální populace určitého hmyzího druhu. Přitom je nezbytné si uvědomit, že řada bezobratlých živočichů je zařazena mezi zvláště chráněné druhy. Pokácení takové, na první pohled bezcenné dřeviny bez příslušného rozhodnutí (ve většině případů rozhodnutí v kompetenci krajského úřadu), je v rozporu se zákonem a může být trestáno sankcí.

Samotné kácení dřevin rostoucích mimo les je upraveno ustanovením § 8 odst. 1 zákona, dle kterého je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li v zákoně uvedeno jinak. Povolení lze vydat pouze ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. V odstavcích 2 a 3 zmíněného paragrafu zákona jsou dále uvedeny výjimky, kdy lze kácet bez povolení orgánu ochrany přírody (pěstební důvody za účelem obnovy porostů, výchovně probírky porostů, údržba břehových porostů ve správě vodních toků, odstraňování dřevin z ochranného pásma elektrizační a plynárenské soustavy a z důvodů zdravotních. Kácení z těchto důvodů musí být ohlášeno písemně nejméně 15 dnů předem obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností (nikoliv obecnímu úřadu), který je může pozastavit, omezit nebo zakázat. Povolení není třeba dále ke kácení dřevin se stanovenou

velikostí, konkrétně ke kácení stromů o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí a pro souvislé keřové porosty do 40 m2.

Podle materiálu Krajského úřadu Pardubického kraje zpracoval

Miroslav Smolík - zastupitel (ms)

Dobrá rada nad zlato

Prázdniny nám zamávaly na rozloučenou a školní rok se rozeběhl plným tempem. Děkuji za příležitost podělit se s vámi o několik myšlenek, které vnesl do výchovy těch nejmenších člověk, jemuž projevuje úctu celý svět. Není od věci si je připomenout, obzvláště v této době, plné nejistoty, mediálních dezinformací a všeobecného chaosu. Tak tedy pane Komenský – jakpak jste nám to tenkrát dobře radil?

Máme vést svoje děti ke střídmosti? To je sice velice potřebné a užitečné, ale přála bych Vám nahlédnout do dnešní doby, která nás zahrnuje takovým množstvím zbytečností, že už ani kvůli nim neuvídíme ty podstatné a důležité věci. Dětičkám se samozřejmě všechny tyto nesmysly líbí a chtěly by je pokud možno dříve, než je bude mít jejich kamarád. Pokojíčky jsou zahrnuty kupou hraček – mnohdy bez ladu a skladu. Jednou za rok se s nimi naplní popelnice a nakupuje se dál. A to bychom si mohli, my, trochu rozumnější, psu umluvit – dětičkám se prostě nesmí nic odepřít.

A vaše druhá rada? Vést děti k poslušnosti. Ale jak to zařídit? Vy asi nevíte, vážený pane Komenský, že v naší době je každé druhé manželství rozvedené a to znamená, že jednotnost výchovy je v dané situaci prakticky nemožná. A tak nám dětičky krásně přerůstají přes hlavu, protože vědí, že se vždycky najde někdo, kdo jim povolí. Kdepak jsou ty časy, kdy poslušnost byla hlavním pravidlem výchovy a kdy, když se něco řeklo, tak to taky platilo.

Vaše další rada mě hluboce zasáhla – je to úcta ke stáří. Milý pane Komenský, to Vy ale nevíte, že se dnes u nás stařečkové a stařenky zavírají do velikánských opatroven, kterým se říká „domovy důchodců“. Slyšíte správně – „domovy“!!! Takže některé dětičky často ani nevědí jak jejich prababička nebo pradědeček vypadá. A babičky a dědové? Ty nevědí, kam dříve skočit, neboť jsou ještě sami v pracovním procesu a dneska není na nic čas – a někdy, bohužel, ani na vnoučata. Ještě že tady na vsi je situace přeci jenom o poznání lepší než ve městech. A tak – děkuji moc, dědečkové a babičky!

A přichází další pravidlo. Učit děti mluvit, ale i mlčet. To první je samozřejmým a prvořadým cílem výchovy k mateřskému jazyku. Naše výslovnost a slovní zásoba by měla dítěti otevírat dveře k dorozumívání se s okolím. Ale mnohdy je také potřeba děti usměrnit a naučit je, aby se vzájemně nepřekřikovaly a dovedly si naslouchat. My, dříve narození si pamatujeme z domova, že když mluví

dospělí, dítě mlčí. Opravdu jsme si nedovolili ani mluvit. To by bylo hned zle. O užívání hrubých výrazů nemusím snad ani mluvit. Řeč dnešních mladých lidí zhrubla a užívání slovních klišé, abychom byli „in“, je trapností této doby.

A tak všechny mezery v rozhovorech se vyplní slůvkem „jakoby“, místo slova „ano“ používáme po vzoru celebrit „no, no, no“, a jsme tím tak trochu směšní. Ale to by bylo na dlouhé povídání. Stačí zapnout TV Nova.

Přejdeme raději k poslednímu pravidlu, které vyžaduje větší aktivitu od nás dospělých – a co si budeme povídat – selháváme všichni. Je to pravidlo -- neustále dítě zaměstnávat, protože jak se dobře říká, „kdo si hraje, nezlobí. V dnešní době už málokdy vidíme, jak děti tzv. „přicmrdují“ (krásné slovíčko, že?) dospělým při práci a je to pro ně první zkušenost s lidskou prací. Avšak od nás, dospělých, to vyžaduje velkou dávku trpělivosti a obětavosti – ono to totiž s tím malým capartem nepůjde tak rychle. Výhodnější je zapnout televizi nebo počítač a máme na chvíli klid. A o tom, na co se mnohdy děti necháváme dívat? O tom bych se, pane Komenský, nerada rozepisovala. Obávám se, že byste to – tedy ve vsí účtě k Vám – ani nepochopil. Ale přesto moc děkuji, že jsem si i já mohla osvěžit pár Vašich dobrých rad. A jak se to říká? Dobrá rada je přece nad zlato!!!

Libuše Stráníková - předsedkyně kulturní komise

93. výročí

vzniku Československé republiky

Slavnostní připomenutí

27.10. 17.00 hod. u Památníku padlých v Semíně

Zahájení školního roku v ZŠ Semín

Po prázdninách jsme se odpočati všichni vrátili opět do školních lavic. Školní rok začal prvního září slavnostním zahájením. Přivítali jsme pět nových žáků do prvního ročníku. Tohoto slavnostního dne se zúčastnil starosta obce Semín pan Jaroslav Trubač. Prvňáčky doprovodili do školy jejich kamarádi z mateřské školy v Semíně.

Děti i jejich rodiče, kteří se zúčastnili zahájení školního roku, shlédli divadelní představení „O statečném vojáčkovi“.

V tomto školním roce navštěvuje naši školu třicet žáků. Pracujeme podle školního vzdělávacího programu, vypracovaného přesně podle našich potřeb. V tomto programu jsme se zaměřili na pět hlavních cílů.

Jsme škola rodinného typu – vzhledem k menšímu počtu žáků panuje v naší škole domácí „rodinná“ atmosféra.

Jsme otevřená škola – otevřenost chápeme nejen jako zpřístupnění informací o naší škole směrem k veřejnosti, ale také otevření se novým trendům a metodám práce. V loňském roce jsme se zapojili do projektu „EU Peníze školám“ a zabudovali

jsme nové tabule s možností interaktivní výuky. Pomocí tohoto moderního zařízení bude zkvalitněna a zpestřena výuka.

Jsme škola respektu a tolerance – učíme žáky tolerance a porozumění pro různé názory a postoje.

Jsme škola pro život – naším cílem je připravit všechny děti do jejich pozdějšího života.

Jsme škola blízka přírodě – naši žáci jsou obklopeni přírodou a to dává obrovské předpoklady pro netradiční formy výuky.

Představu o tom, co děti prožívaly o letních prázdninách si můžete udělat ze slohové práce jednoho z nich.

Mgr. Věra Novotná – ředitelka školy

Mgr. Blanka Smolíková -- učitelka

Zážitek z prázdnin

Letos na konci dovolené jsme jeli s taťkou na loďce po řece Lužnici. Myslel jsem, že tu plastovou loď s taťkou unesu, ale nebyla tak lehká, jak jsem si myslel. Nasednout nebylo tak moc jednoduché, ale nakonec nám to docela šlo.

To byste nevěřili, kolik bylo v té řece větví a dokonce tam byl spadlý strom, který jsme museli přeplovat. Také ta řeka byla mělká a bylo kolem ní plno křoví. Párkrát jsme do křoví zajeli, ale naštěstí jsme hned vždy vyjeli. Když jsme byli skoro u cíle, začalo strašně pršet. Byl to ale obrovský slejvák. Schovávali jsme se pod stromem. Ale to jsme nevěděli, že jsme u cíle. A pak jsme jeli zpátky na chatu. A vyprávěli jsme, jak se nám to líbilo. A že jsme se ani jednou nepřevrátili.

Tomáš, žák 5. ročníku

Cvičení pro ženy

každé úterý od 18.30 hod

v tělocvičně Základní školy v Semíně

Začínáme 18.10. 2011

Škola v Semíně (foto z roku 1906)

Novinky z kultury a školství

Akce Kulturní a školské komise vyvrcholily v 1. pololetí červnovou oslavou Mezinárodního dne dětí. Na přípravě akce nazvané „Pohádkový les“, která se konala 12.6.2011, se podíleli všichni dobrovolníci s plným nasazením. Co se však nedalo dopředu odhadnout, to bylo počasí. A byly to opravdu „nervy“! Předpověď počasí byla děsivá, neboť byl hlášen trvalý déšť. Co by se stalo, kdyby tato předpověď vyšla, raději ani nedomyslet. Ale svatý Petr nás v tom nenechal! Po zlověstném dopoledním kupení mraků se při vykročení prvních účastníků obloha rázem vyjasnila, a přestože v blízkém okolí na mnoha místech vydatně sprchlo, nad Semínem bylo krásné, ba přímo pohádkové počasí. Děti i dospělých se sešlo neuvěřitelné množství a kasičky s dobrovolným vstupným prozradily, jak dokáží semínští i přespolní občané ocenit dobře připravenou akci.

Na konci června proběhlo slavnostní ukončení školního roku na prostranství před naší školou. Děti předvedly nápaditý program a jako hosté vystoupil dětský hudební soubor školy „Svítání“ z Pardubic. Děti předvedly úžasnou skladbu hranou na různé bubínky, a nám se při poslechu až tajil dech. Vždyť před námi hrály s přesností profesionálních hudebníků děti s různým stupněm postižení.

Pan starosta Trubač se rozloučil s „pátáky“, kteří odcházejí do přeloučské školy, a na památku na roky strávené v naší škole jim předal knihu s věnováním. Zároveň byli představeni noví „prvňáčci“,

kteří po prázdninách doplní počet žáků ZŠ. Nezbylo tedy než po velkém potlesku zamknout budovu školy a poté hurá na prázdniny.

Zatímco ZŠ v létě skutečně odpočívala, mateřskou školu čekala v srpnu velká „kosmetická úprava“. Malíř pan Tenušák proměnil během čtrnácti dnů vnitřek školky k nepoznání. Pastelové barvy na stěnách a nový koberec prosvětli místnosti a okamžitě se rozjel generální úklid. Nejvíce práce dopadlo na paní Kuklovou a paní kuchařku I. Hepnarovou. Při stěhování pomohla jak „rychlá rota“, tak i chlapi ze zastupitelstva. Všem moc děkujeme.

Prvního září opouštěli budoucí „prvňáčci“ školku s troškou lítostí, že už si tu „novou“ školku neužijí. I slzička ukápla. Ale co naplat, vše jednou končí a škola i paní učitelky je vítají s otevřenou náručí a srdcem na dlani.

V mateřské škole je letošní září situace trochu náročnější. Přesvědčit ty nejmenší, že se jim ve školce nic špatného nestane a maminka se brzy vrátí, je mnohdy nadlidský úkol. Září je opravdu nejnáročnější měsíc v roce, kdy si na sebe musíme nejprve pomalu zvyknout, naučit se mít se rádi. Teprve když „přeskočí jiskřička“ je vyhráno.

Že to ale někdy trvá!!!

Libuše Stráníková - předsedkyně kulturní a školské komise

Řepánkiáda

Přijďte posedět a ochutnat řepánkové dobroty

Hospoda "Na Haldě"

5. listopadu 2011

Poděkování

Obecní úřad děkuje všem, kteří se podíleli svojí prací na opravě dveří a předsíně místního kostela sv. Jana Křtitele zejména

panu Václavu Synkovi a panu Filipu Klýmovi

Stav před rekonstrukcí (foto P. Kalousek)

9.10.2011 (foto P. Kalousek)

Zprávy z TJ Sokol Semín

Sportovní areál TJ Sokol Semín si zažil permé léto. Kromě toho, že je 24 hodin otevřen veřejnosti a zábavu za honěním kulatého nesmyslu zde často využívají děti nejen z naší obce, ale rovněž i z místního Autokempu, se nám podařilo uspořádat, či se spolupodílet na pořádání několika větších akcí.

Z těch sportovních to byla například trojice fotbalových turnajů, včetně turnaje o pohár starosty obce či tradičního klání starých gard, během šestého ročníku Memoriálu Milana Eichelmana. Velikou akcí bylo rovněž pohárové utkání proti celku Živanic, na který se přijelo podívat okolo 150 diváků ze širokého okolí.

Náš areál hostil rovněž víkendový Motosraz DOLÍK 2011 či každoroční akci historických vojenských vozidel, pod patronací KVHT Labe.

Nyní je již v plném proudu mistrovská část fotbalových utkání, v nichž reprezentují Semín dva naše celky a vždy jednou za čtrnáct dní, se scházejí během těchto utkání v areálu nejen příznivci kopané, ale rovněž maminky s dětmi a mnoho dalších obyvatel naší obce.

Opět nám kalendář přeskočil do poslední čtvrtiny roku a tak i nám, sportovcům, nastane čas podzimních brigád, na údržbě a zazimování našeho areálu, tak, aby i v následujících letech mohl sloužit semínské veřejnosti.

Proto touto cestou děkuji všem, kteří sport v naší obci podporují, chodí fandit semínským hráčům na mistrovská utkání, či osobně přidají ruku k dílu během našich klubových brigád.

Jde nám přeci všem o jednu věc, a tou je udržet v důstojném stavu sportovní areál, aby z něj mohli mít užitek i další generace místních obyvatel.

René Živný

Předseda TJ Sokol Semín

(foto archiv TJ Sokol Semín)

více informací o obci Semín
www.seminuprelouce.cz

Novinky ze SDH Semín

Sbor dobrovolných hasičů byl v Semíně založen v roce 1894. Kromě výcvikové a zásahové činnosti, která vyplývá z poslání hasičského sboru a je uložena příslušnými zákony, organizujeme i mnoho dalších akcí a podílíme se rovněž na aktivitách pořádaných obcí.

V průběhu roku se zúčastňujeme závodů mužů i žen. Mezi další činnosti patří zajištění požární bezpečnosti při pálení čarodějnic.

Výbor Sboru dobrovolných hasičů: starosta - Aloiz Berky, velitel - František Jiruše, členové výboru - Smolík Stanislav, Hlad Jaroslav, Vosáhlo Martin, Melich Jan, Novák Miroslav, Hnulička Ladislav, Hnulička Aleš, Hnulička Ondřej.

Před třemi lety se nám podařilo založit družstvo dívek, které nám již nyní vyrostlo v družstvo žen. Vedoucími družstva žen jsou Vosáhlo Martin a Melich Jan. Kapitánkou družstva žen a zároveň strojnicí na PS je Melichová Michaela.

Aktuální informací pro naše spoluobčany je výlov rybníka Jalůvka, který se uskuteční v sobotu 19. listopadu 2011. Zároveň bude probíhat prodej vylovených ryb. Těšíme se na vaši účast při tomto tradičním podzimním podniku.

Výbor SDH Semín (foto archiv SDH Semín)

Zabíjačka „Na Haldě“

(polévka, jitrnice, ovar, guláš, řízky atd.)

Semín 15. října 2011

informace telefon 777 049 134

Semínský zpravodaj
čtvrtletník číslo 2 ročník I.
náklad 220 ks
vyšlo dne 11.10.2011 v Semíně
vydavatel Obecní úřad Semín
Semín 138, 535 01 Přelouč
IČ 00274224
Odpovědný redaktor Miroslav Smolík
Evidováno MK ČR dne 17.2.2011
evidenční číslo MK ČR E20024
Vytiskla Tiskárna Lukáš Sobotka
Budovatelů 361, Řečany nad Labem
Cena 5,- Kč